

TORONYIRÁNY

XIX. 16.

2025. április 20.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvétvasárnap, Urunk feltámadása

Április 21. Húsvéthétfő

A názáreti Jézus meghalt, mint a többi ember, eltemették, de harmadnapra olyan jelenségeknek lesznek tanúi a tanítványok, amelyek még inkább magyarázatra szorulnak, mint földi működése idején végbevitt tettei. A sírt üresen találják, természetfölötti, angyalok által közvetített üzeneteket kapnak, végül pedig ismételten megélik Jézus megjelenését. Mégpedig olyan természetfölötti formában, hogy azonosítják személyét, biztos tapasztalatuk van jelenlétéről, de egyben azt is tudják, hogy már nem tartozik úgy a mi világunkhoz, mint azelőtt. Ezt az élményüket fejezik ki azzal a megállapítással, hogy Jézus feltámadt, él, az Atyánál van.

Ő tehát nem erre az életre jött vissza, hanem beöltözött az örök életbe, elérkezett a túlvilági célhoz, s egyben igazolta, hogy ezt a földi életet vezette el örök céljához, az üdvösséghez. Feltámadása tehát jelenti az emberi üdvösség megvalósulását, a húsvét ezért az igazi örömhír beköszöntése. Az apostoli ígéhirdetésnek ez lett a kiindulópontja, és egyben a rövid összefoglalása: Vétkeinkért halált szenvedett, és megigazulásunkra feltámadt (Róm, 4,25). Jézus feltámadása nélkül nem lenne kinyilatkoztatásunk és bizonyítékunk arról, hogy van bűnbocsánat és van örök élet. Ezt Pál apostol ki is fejezi: Ha Krisztus nem támadt fel, akkor nincs értelme a mi tanításunknak, és nincs értelme a ti hiteteknek sem (1Kor 15,14). Jézus feltámadásában nem arról van szó, amit sok mitológia megsejtett, hogy a „lélek” valamilyen formában tovább él, hanem arról, hogy a testből és lélekből álló ember, mint személy, belépett az örökkévalóságba és elvette földi életének jutalmát. A feltámadás Isten természetfölötti ajándéka, amely legyőzi a halált, és részesíti az embert Isten életében. Éppen ezért ennek valóságát nem a természettudományok terén kell keresni. A természetben nincs olyan erő, amely legyőzné a halált, és az embernek szellemi téren végső kielégülést adna. Jézus egész működése arra mutatott, amit már az Ószövetség is hirdetett, hogy Isten maga belenyúlt természetfölötti jelekkel az emberiség életébe, s nekünk a bizonyosságot ezeknek a jeleknek alapján kell keresnünk. Az üdvösség története azt tárja elénk, hogy Isten párbeszédet kezdett az emberrel, jövőt ígért neki, s igazolta mindenhatóságát, hogy ígérteit be is tudja váltani.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- ApCsel 10,34a. 37-43** A Kornéliusz házában egybegyűlteknek Péter összefoglalja a Názáreti Jézus nyilvános működésének eseményeit, és tanúságot tesz feltámadásáról.
- Kol 3,1-4** Pál apostol arra buzdítja a kolosszei híveket, hogy amennyiben a Feltámadt Krisztushoz tartoznak, figyelmük elsősorban rá és az általa képviselt és a rajta keresztül elérhető értékekre irányuljon.
- Jn 20,1-9** Húsvét hajnalán Péter és János apostolok megdöbbenve érkeznek Jézus üres sírjához.

Mária Magdolna a sírnál

A hét első napja az egyházban már korán liturgikus nap volt. Jézus feltámadásának emlékét ülték meg rajta, s az eukarisztia ünneplése is elsősorban ehhez kapcsolódott. Ezért találjuk a megjelölést így, minden magyarázat nélkül az evangélista visszatekintésében. A szinoptikusoknál Mária Magdolnát a másik Máriának, Jakab anyjának, Szalomének, Johannának és más galileai asszonyoknak a társaságában találjuk. Együtt mennek ki a sírhoz, miután előző este már illatszereket vásároltak. Itt úgy tűnik, hogy Mária Magdolna egyedül megy ki, és ő viszi meg az apostoloknak a hírt, hogy a sír üres. De az ilyen egyéni utat nem lehet sem az asszonyok közös látogatása elé, sem utána beiktatni. Ha ugyanis már előbb egyedül a sírnál lett volna, utána nem tanakodott volna a többiekkel együtt arról, hogy ki fogja a követ elhengeríteni. Ha pedig a közös látogatás után újra kiment, akkor már tudnia kellett, hogy a sír üres. A megoldást az adja meg, hogy Jánosnál az élő személy is akárhányszor jelkép. A 2. versben Mária Magdolna azt mondja Péternek: Nem tudjuk, hová tették, vagyis a többiek nevében is beszél. Itt tehát az evangélista az egész csoport helyett csak őt szerepelteti, s nemcsak úgy, mint a többiek képviselőjét, hanem úgy, mint az egyház szimbólumát. Az Ószövetség is ismeri a jegyest, a női alakot úgy, mint a választott nép jelképét (Énekek éneke). Itt nem hoznak illatszereket, nem akarják pótolni, ami a temetésből hiányzik. Az evangélista azt sem mondja el, hogy Mária Magdolna miért jött ki ilyen korán a sírhoz. Az említett sötétség is ismétlődő szava Jánosnak (1,5; 6,17; 12,35; 13,30). Jézus halála sötétséget hozott az apostolok és a reménykedők számára, s azt csak Isten oszlathatta szét valamilyen beavatkozással. De a hívők csoportja nem akar belenyugodni a sötétségbe, hanem keres és kérdez, mint ahogy az Énekek énekének jegyese keresi a vőlegényt. A szöveg valójában nem azt mondja el, hogy mi történt, hanem arról értesít, hogy milyen jelenségek hozták létre az apostolok és az egyház hitét. A létünkkel együtt járó homályt nem győzhetjük le másképpen, csak a Jézus feltámadásába vetett hit által. Ő a világ világossága, és véglegesen a feltámadásában lett azzá. Mária észreveszi a külső jelet: a sír el volt zárva kövel, de most már nyitva van.

Bemenni és benézni azonban nem mer: a tény megállapítása a hivatalos tanúk, az apostolok dolga. Az elbeszélés mögött tehát már a szervezett egyház áll, ahol a tanúskodást a közösség végzi: Péter és a szeretett tanítvány. Ez az utóbbi lehet Péter barátja, János apostol, de éppen névtelensége miatt válik szimbólummá, s jelképezi az egyház hívő, odaadó tagjait, akiket Jézus szeret és akik ragaszkodnak hozzá. Mária híradása csak növeli a bizonytalanságot: azt tudják, hogy Jézus meghalt, de most a sír üres, a holttest eltűnt. A sötétséget csak felülről jövő jel és üzenet oszlathatja szét. A hit világosságát csak Isten adhatja meg. Lukács (24,12) előadásában is Péter megy ki a sírhoz az asszonyok híradása után. Csak őt magát említi, hiszen a tanúskodásban ő volt az első tekintély (1Kor 15,5), de elgondolhatjuk, hogy a hír a többieket is éppúgy érdekelte. Itt a „másik tanítvány” megy vele, akinek a nevét itt sem olvassuk. Itt csak azt a hírt kapják, hogy a sír üres, Lukácsnál pedig az asszonyok már angyali jelenésről is beszélnek. Sietségük tehát mindenképpen érthető. Arra könnyen gondolhattak, hogy mesterük életét sok természetfölötti jelenség kísérte, tehát a titkok sorozata még nem zárulhatott le. A feltámadást azonban ők sem várták. Majd csak Jézustól kapják meg később „az Írások megértésének adományát” (Lk 24,45). A könyv ellenben egy apró mozzanaton keresztül is rámutat Péter elsőségére, amit az apostoli egyház elismert, és át akart hagyományozni az utókor számára. A másik tanítvány gyorsabban fut, és előbb ér a sírhoz, de addig nem megy be, amíg Péter meg nem érkezik. Nem az az érdekes, hogy őt mi tartotta vissza, hanem az evangélista előadásmódja: a sugalmazott szerző Pétert állítja oda döntő tanúnak. Ő állítja meg, hogy a gyolcsleplek ott maradtak, és külön az a kendő is, amely Jézus fejét takarta. A holttestet tehát nem vitték máshová. Ilyen értelemben a sír üres volta majd belejárt az írások hitébe. Erre mutat a megjegyzés, hogy a másik tanítvány, aki közben szintén belépett a sírboltba, látta ezeket és hitt. Ő tehát előbb hitt, mint Péter? Lukács ezt a jelenetet azzal fejezi be, hogy Péter „hazament és igen elámult a történeten” (Lk 24,12). Nem valószínű, hogy az evangélista összehasonlítást tett volna a két apostol között. Ide is belejárt az a kérdés, hogy kit ért ő könyvében a „másik tanítványon”, és azon „a tanítványon, akit Jézus kedvelt?” Biztos, hogy történelmi személyről van szó, de jobban kidomborodik a szimbolikus jelentés. Az evangélista itt is ígéhirdetést végez, és a jövőre is gondol, nemcsak a múltat idézi fel. Illetőleg úgy idézi fel a múltat, hogy a jövőben alakítsa az emberek hitét. Végül is tehát csak annyit akar mondani, hogy Jézus elegendő jelet adott a feltámadására vonatkozólag, és azok mindenkit hitre indítanak, de a végső igazolást mégis akkor látták meg, amikor rájöttek, hogy mindez az Írások szerint történt. A jövendölések teljesebbé mutatta az Isten tervének megvalósulását, s ebben a kereszt botránya is feloldódott. Nagyobb nyomaték van azonban a 10. versen, hogy a „tanítványok visszatértek övéikhez”. A húsvétnek ez alapvető gondolata. Mária Magdolna, az asszonyok, az emmauszi tanítványok mind ide térnek vissza, az apostolok köré gyűlt közösséghez. Jézus maga is azt ígérte, hogy visszajön hozzájuk (16,16), és akkor az örömük teljes lesz. Jézus feltámadása nem egyéni cselekmény volt, hanem az üdvrend kialakulása. Nem légtüres térben támadt fel, hanem „a mi megigazulásunkra” (Róma 4,25). Úgy is kifejezhetjük magunkat, hogy feltámadásában lett egyházának feje, hiszen az apostol ilyen sorrendben mondja el megdicsőülését: Az Atya nagyszerű erejét Krisztusban mutatta be, amikor a halálból feltámasztotta, s a mennyben jobbjára ültette... mindent lába alá vetett... őt magát pedig megtette az egyház fejévé, s az egyház az ő teljessége (Ef 1,20-23). A húsvéti hit is az egyházi közösségben alakult ki véglegesen, amikor örömeiket úgy fogalmazzák meg, mint a hit tételét: Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Péternek (Lk 24,34).

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (49.)

Második rész Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megenyhítlek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Az ideges ember problémája

Az a probléma, amelyről az ideges ember boldogságának megoldása függ, nem más, mint a helyes lelki gondozás. Testének, lelkének Isten örömeiben kell meggyógyulnia, az öröm a megerősödés eleme, megfiatalítható csoda forrása, és minden lelki nyomás gyógyszere. Az Istenben való igaz öröm megújítja az életet és erőt ad mindenhez. Az ideges ember feladata ezzel adva is lenne: nevelje magát Isten örömeire. Már ifjú korában is ilyen értelemben kell lelki gondozást, vezetést keresnie.

Ha az ideges ember átadja magát egyéni vérmérséklete túlingerült ösztöneinek, ha elengedi magát, akkor hajlamaiban elvadul, egyoldalúvá válik, nevetlen marad és szökik az Istennel, a szeretettel, a családdal és hivatással szembeni kötelességeitől. Erkölcsi kötelessége, hogy a lelki gondozást, az önnevelés problémáját megoldja; ennek elmulasztása bűn. Mindenki köteles arra, hogy leküzdje a kísértést, s a bűnt elkerülje. Az ideges ember fő bűne a túlérzékenység, annak minden szenvedélyes kinövésével együtt, mely meggátolja őt abban, hogy Istené legyen, hogy szeretni tudjon, hogy egészséges maradjon, s hogy kötelességét és hivatását teljesítse.

Ennek a túlérzékenységnek minden gátló jelenségével, de különösen a kishitűséggel meg kell küzdeni. A kishitűség bűn a reménység ellen, s csaknem mindig nyomasztóan hat rá. Ha enged lehangoltságainak, úgy kétszeresen érzi lelki és testi kellemetlenségeinek súlyát, felnagyítja azokat, mindjobban elgyengül és azután teljesen képtelenné válik életre, kötelességre, hivatásra egyaránt. Kedélyét megmérgezi a félelem és a képzelődés, ostobaságokra ragadtatja magát, megbetegszik. Túlságosan finom lelkét páncélba, Isten vértjébe kell burkolnia az apostolok szavainak értelmében. „Ezért öltétek fel az Istennek teljes fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat. Így készüljétek fel: csatoljátok derekatokra az igazság övét, öltétek magatokra a megigazulás páncélját, sarunak meg a készséget viseljétek a béke evangéliumának hirdetésére. Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, ezzel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Tegyétek fel az üdvösség sisakját, és ragadjátok meg a lélek kardját, vagyis az Isten szavát” (Efezusiak 6,13-17).

Az örömeire való nevelést egy jóságos, megértő gyóntatóval kell megkezdeni, aki nemcsak a lelki mérgek, a halálos bűnök alól szabadít fel, de a szükséges Istenbe vetett bizalommal, a boldogabb élet reménységével, s az életszentségre buzdító bátorsággal tölti meg lelkét, s aki megérteti vele, hogy mindez nem saját erejéből, hanem minden bűne, veresége, és gyengesége ellenére is Isten irgalmából fogja elérni.

Az, aki Istenhez vezet - a gyóntató, vagy egy ilyen célból íródott könyv - azután egyszerű Isten jelenlétében történő imára, Istennel való bensőséges érintkezésre indítja a lelket; ebben a szüntelen lelki imádságban találja meg a lélek a vonzást, a békét, a nyugalmat, az erőt, a bizalmat, az örömet Istenben.

Csak az Istennel való érintkezés folyamán tanulja meg lassankint az ember azt, hogy nyugalomban lássa és szemlélje magát úgy, ahogy Isten látja őt; csak így tanulja meg, hogy Isten bűnei és gyengesége ellenére is szereti. Felébred benne minden bátorság és erő szülőanyja, az édes remény abban, hogy Istenben mindent megtehet, sőt szentté is lehet. Csak most ismeri meg azt, ami addig hiányzott benne: a reményt; megismeri, hogy nem volt meg benne az Istenbe vetett bizalom, az ő szeretetének, közelségének és erejének hite, hogy lelke még üdvösségének kérdésében is túlságosan a félelemhez tapadt. Nem engedi már, hogy bűnei, hibái lenyomják, de bensőséges lelki gyónásával azonnal a mindig jelenlevő Megváltóhoz fordul, újakezdi életét és megújult szeretettel teszi hibáit. Az a remény, az a bizalom, hogy Isten megadja az Őt híven kereső, az Ő akaratát cselekvő embernek az életszentséget, a szeretetet, az erényeket, a lélek rendjét, emeli benne az életörömet és az életerőt.

Az így vértezett ember a lelki gondozás részletcéljait sikeresen veheti szemügyre, s meg tudja oldani élete problémáját, az Isten örömeire való önnevelést. Hogyan neveljem magamat arra, hogy öntudatosan örüljek Isten akaratának, hogy örüljek kötelességemnek, munkámnak, hivatásomnak? Hogyan örüljek a rendnek, az örömeink, a bűjőcskázást nem tűrő és minden figyelmeztetésért hálás önmegismerésnek? Hogyan örüljek a másokkal való együttműködésnek, a magam kicsinyességének mások előtt, az engedésnek, a gondolatban, ítékezésben, szóban és cselekedetben való jósnak, a megbocsátásnak? Hogyan örüljek mindennek, ami kedves és jó bennem, embertársaimban, a természetben és az életben? Hogyan örüljek a túrésnek és a lemondásnak?

Ebben az örömben megváltozik a kedélyvilág és megújul a föld színe. Ebben az örömben van az élet minden kis keresztjét, tűszúrását elviselni tudó, a makacsságot, az ítékezést, az előítéleteket, a heves védekezést, a kishitűséget, a nyomottságot, a sértődöttséget, a szeszélyességet, a túlzásokat, a zárkózottságot, az egészségért, emberek jó indulatáért, megbecsülésért és elismerésért való félelmet legyőzni tudó erő. Saját kicsinységünk tudata az igazi nagyság Isten előtt, ebből fakad Isten gyermekeinek mindig örömteli derűje. Ebben van minden életmegújulás, a test és a lélek gyógyulása, az igazi boldogság. Csak, aki gyermekké válik Istennel szemben, csak az mehet be Isten országába. „Igazán mondom nektek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda” (Márk 10,15).

Azt a problémát, hogy hogyan nevelhetjük magunkat derűs istengyermekeké, e mű nem dolgozza fel. Az istengyermekeinek lelkülete mennyei ajándék. „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fogadott gyermekek lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: Abba! (Atyánk.)” (Rómaiak 8,15) Jézus mondja, hogy keressük azt: „Keressétek előbb Isten országát és mindezek dolgok megadatnak nektek.”

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Húsvéti percek

„Él az életnek vezére. Ki meghalt, uralkodik örök diadallal.” XI. századi költő hirdeti ekként az élet győzelmét a húsvét fényében. Meghalni és újjászületni. Vallások titok-mélyén hányszor találkozhatunk ezekkel a fogalmakkal. Végső fogalmak, mint Liszt Ferenc, a zeneköltő egyik leghíresebb művének, a Les préludes-nek címe alá írta: „Mi más az élet, mint előjátékok hosszú sorozata, amelynek első akkordját a halál adja meg.” Kérdezhetnénk: miért nem az utolsó akkordját? Mert a zeneszerző is annak a reményében szemlélte az életet, mely az újjászületést hirdeti, a halál utáni élet kezdetét.

Joggal panaszkodnak manapság írók, költők, bölcselők amiatt, hogy az ember kezdi elveszíteni önmagát, emberi értékeit, tájékozódó képességét a tengernyi zűrzavarban, és csak ritkán remél kilátást, és az újjászületést is anyagi nyereség függvényévé teszi: nehezebb körülményekből jobb helyzetbe kerülni, ez a valódi újjászületés, levetni a napi gondok gúnyját és fenséges palástba burkolózni – ez a tökéletes változás. Talán eszébe sem jut, hogy az újjászületés azzal kezdődik, ha valaki rendet próbál teremteni önmaga káoszában. Ehhez sem elég a pénz, a jobb lét, a külső igények megvalósulása, ehhez valami egész másra van szükség: önmaga ismerésére, az áldozat fogalmának megértésére, gyakorlására, arra a benső intelligenciára, amely nem iskolai végzettség függvénye. Láthatunk kiváló elméket, akik hitvány jelleműek, és vannak szerényebb képességűek, akik csodálatos emberi tartással vívják napi harcaikat.

Az újjászületéshez jellem, irgalom és szeretet kell: példa, amilyen a kereszténység Krisztusáé. Mondhatjuk: hittal könnyebb kilábolni bukások gödreiből? Csak hittal lehet, azzal az abszurdnak tűnő meggyőződéssel, hogy tulajdonképpen csak újjászületés van, halál pedig nincs. Az újjászületés a lélek fiatalosága 80-90 éves korban is, frissesség a lehetséges szolgálatra – másokért, szóval, tettel, s a folytonos önmagunkba tekintés, hogy valamiként a kiküzdött harmónia megmaradjon bennünk. A legkisebb győzelem is a gondok fölött lehet újjászületés, ha valaki fölismeri, nem csupán nagyszabású tervek vannak a világon, hanem egészen kicsik is, melyekért sokszor szívósabban kell csatázni, s a nyertest ilyenkor ugyanaz az öröm töltheti el, mint amikor nagy tét győztese. Az újjászületések kis örömeiből eredhetnek, lélek-könnyebbségekből nap mint nap, hiszen – kimondhatatlanul is – mindig arra a szabadságra vágyunk, amelynek Isten a magvetője.

Elgondolkodtat a középkori legenda, amely a húsvéti győzelem keresztény jelét: a keresztfát földbe ülteti. Vagyis azt jelzi, az ember szegekkel átütve függ tér és idő keresztjén, a valóság földjén, de képes harmadnapra feltörni a sír sötét zárát s újjászületni, ha úgy gondolkodik, ahogyan az egyik XX. századi költő, Rónay György:

*Mit tartozik rám a kívül levők
fölött ítélni, amikor hatalmam
még ahhoz sem elég, hogy önmagamban
rendet teremtek, ha nem ad erőt,
aki magában győzte meg előbb
gyöngeségünket, így tárva föl abban,
ami romlandó, a romolhatatlan
ígéretet? s talán a szenvedők
azért szenvednek, hogy váddal tetézzék
nem hogy megosszák a más szenvedését?
s gyógyítják-e ápolás helyett
méregként marva tovább a sebet?
Ne feledd el: ahogy te itt lenn,
úgy lesz hozzád is irgalmas az Isten.*

† Tóth Sándor

hírek információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei második száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül írárok, tudósítások olvashatók az elmúlt időszak eseményeiről.

~~~~~  
**Ma, Húsvétvasárnap délután 15 órától a Liget Társulat bemutatja a X. Szegedi Passiójátékát. A jubileumi előadás az Erzsébet-liget Újszegedi Szabadtéri Színpad mögötti réten kezdődik, és a program szerint a szereplőkkel együtt a nézők is átsétálnak a ligeten, majd az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban zárul a színdarab. Az előadásra mindenkit szeretettel várnak, a részvétel ingyenes.**

~~~~~  
 A Székesegyházban holnap, Húsvét második napján 10 és 18 órákor lesz szentmise.

~~~~~  
 Április 26-án második alkalommal rendezi meg a játékonysági futást a gyermekvédelmi gondoskodásban felnövő fiatalokért a Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Egyetem. Az eseményen résztvevő futók és családtagjaik nemcsak a különleges útvonal miatt gazdagodhatnak maradandó élménnyel, hanem a rajtszámukkal automatikusan egy nyereményjátékon vesznek részt, ahol a főnyeremény egy férfi és egy női kerékpár lesz. Az „Ágota Futás” célja, hogy az állami gondoskodásban felnövő fiatalokat fogadó Ágota Falván egy új fejlesztőközpont és gyermekkönyvtár jöhessen létre.

~~~~~  
Április 27-én 16 órától az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban a Tátra-téri, illetve a szegedi Antióchia közösség tagjai közös előadásukat, a Rock-opera passiót mutatják be. Kórus és zenekar oratórikus formában jelenik meg az eseményen. Vezényel és a zenét szerezte: Szűcs Gergely. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

~~~~~  
 A Szeged-Belvárosi Plébánia szeretettel várja egyházközségének kisgyermekes családjait vidám ovismisére, melynek következő alkalma április 27-én, jövő vasárnap 16 órákor kezdődik a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.).

~~~~~  
 Az egyházmegye tavaszi bérmlási rendje szerint április 27-én, Húsvét II. vasárnapján 9 órákor Kiskundorozsmán, 9.15-kor Balástyán, 10 órákor Kunszentmártonban, 10.30-kor pedig Kisteleken lesz bérmlás.

~~~~~  
**A „Jöjj Hozzám” imaest következő alkalma április 25-én, pénteken este fél 8-tól lesz a szeged-alsóvárosi ferences templomban az Eleven Tűz zenekar szolgálatával és Fejes Antal szerzetes előadásával.**

~~~~~  
 Međugorjéba szervez zarándoklatot április 28. és május 1. között, hétfőtől csütörtökig Grácián testvér, az Alsóvárosi Ferences plébánia káplánja. A hétfőn reggel 7 órákor kezdődő szentmisét követően indul a busz az Alsóvárosi Ferences templomtól. Hazaérkezés csütörtökön az esti órákban. A zarándoklat költségei: útiköltség 36.000 Ft, ellátás 120 EUR (2 ágyas szobák, saját mosdóval, napi háromszori étkezéssel.) Jelentkezés a +36 20 776 9589 telefonszámon Kissné Sere Annánál. A részvételi díj fizetése a buszon történik. Lelki vezető: Grácián testvér.

~~~~~  
 Az Alsóvárosi Ferences Plébánia a Húsvét utáni időszakra szeretettel hív és vár segítőköt a szegénykonyhára. Jelentkezni az irodán lehet, vagy a 06 (62) 442-384-es telefonszámon.

Az alsóvárosi Havas Boldogasszony templomban kiállított „Meg nem született gyermek szobra” április 27-ig reggel 6.30-tól 18.30-ig tekinthető meg a Fekete Madonna oltárnál. Napközben is bárki betérhet, hogy hálát adjon egyéni imádságával szüleiért, akik igent mondtak az életünkre, vagy imádkozhatnak a meg nem születettekért. Ehhez kapcsolódóan hétfőnként a meg nem született gyermekekért, szüleiért és az egészségügyi dolgozókért imádkoznak a szentmisében. Április 26-án, szombaton 19.00 órákor az Az élet értéke című előadásra, beszélgetésre hívnak. Előadók: Gábor Tamás és Gábor-Kneip Rita. Április 27-én, vasárnap 9.00 órákor a szentmise után Böginé Barna Veronika előadását hallgathatják meg az érdeklődők.

~~~~~  
 Május 10-én, szombaton 9.00 és 17.00 óra között „Reményben élni” címmel szentévi lelkinapot tartanak a szegedi katolikus megújulás tagjai a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban. Délelőtt Tokodi László domonkos szerzetes előadását hallgathatják a résztvevők, majd szentségimádás kezdődik közbenjáró imaszolgálattal. A program Kovács Zoltán, rőszkei plébános előadásával folytatódik, majd Földi-Kovács Andrea előadása következik. A 15.45-kor kezdődő szentmisét Tokodi László mutatja be. A rendezvény ingyenes, egész nap lesz gyónási lehetőség. Az étkezéstről mindenkinek magának kell gondoskodnia, de az ebéd elfogyasztására a plébánia ebédlőjében vagy a templomkert padjain lesz majd lehetőség.

~~~~~  
 A Szegedi Dóm Látogatóközpont április 24-én 19 órától Szeged helytörténeti quiz estet rendez, melyre minden érdeklődőt szeretettel várnak. A jelentkezés előzetes regisztrációhoz kötött, melyet személyesen a Látogatóközpontban (Dóm tér 16.), telefonon a +36 20/385-5061-es számon, vagy e-mailben lehet megtenni a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levéllel. Az est folyamán 2-6 fős csapatokban dolgoznak majd a résztvevők.

~~~~~  
Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, valamint jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő 2025. június 1.

*Kegyelemteljes, áldott húsvéti
 ünnepeket kíván a Toronyirány szerkesztő sége
 valamennyi kedves olvasónak!*

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
 Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
 Cserny Szilvia, Karsai Örs,
 † Tóth Sándor
 Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.